

به نام آفریدگار یکتا

خدایا.....

چه لحظه هایی که در زندگی ترا گم کردم اما تو

همیشه کنارم بودی...

چه دقیقه ها که حضورت را فراموش کردم اما تو

فراموشم نکردی...

چه ساعت هایی که غرق در شادی و غرور، تورا

که پشت همه موفقیت هایم قایم شده بودی از یاد

بردم اما تو همیشه به یادم بودی...

چه روزهایی که سرم را تولاکم کردم و توی غصه هایی

که فکر میکردم تو برای تلافی کارهای بدم برام فرستادی

دست و پا زدم، اما تو همیشه کاری کردی که به صلاح

من است...

وقتی خسته از همه جا و همه کسی ناامیدانه به تو پناه آوردم

و تو پناهم دادی...

وقتی از آدم های دوروبرم دل کندم... و دنیا غم هایش رو

بهم ارزانی کرد تو به قلبم آرامش دادی...

تو با حضورت به خنده هایم هدف دادی، به گریه هایم دلیل

دادی، به زندگیم، به نفس کشیدنم رنگ دادی...

وقتی قلبم تپید تو همه عظمت و بزرگیت را در قلب کوچک

و خسته ام جا دادی...

وقتی دوستانم در دل‌هایشان را برام گفتن و من خالصانه روبه
درگاہت

برایشان دعا کردم فهمیدم که غم و غصه های دیگران بارش
سنگین تر از خودمه...

اون وقت شیرینی به یاد دیگران بودن را چشیدم...
وقتی بهم بخشیدی و ازم گرفتی فهمیدم این معادله زندگيه
نه غصه خوردن و اسه نداشته ها... نه شاد بودن و اسه داشته
ها...

ووقتی به ازای نداشته ها بهم چیزهای دیگه ای دادی اونوقت
به بزرگی و مهربونیت بیشتر پی بردم....

و فهمیدم بیشتر از اون چه هستی باید مهربون باشی...
خدای بزرگ خیلی دوستت دارم خیلی زیاد و به خاطر
همه چیز ممنونم...

اما به خاطر سه چیز سپاسگزارم:

دادن هایت... ندادن هایت... گرفتن هایت....

چون دادن هایت را نعمت، ندادن هایت را رحمت

و گرفتن هایت را حکمت می دانم.

خدایا.. همواره به تو پناه می برم و از تو مدد می جویم که
هر چه هست و نیست و هر چه داریم از تو است و بس.
والسلام...